

Recese a inflace už tu je. Vláda chce reagovat vyššími daněmi a posunutím důchodového věku

■ **Petr Bajer** podnikatel | zastupitel města Holice | předseda Strany soukromníků České republiky

Vážení čtenáři Soukromníka, dostává se k vám již druhé letošní číslo našeho newsletteru. Čas letí, jsme ve druhé polovině měsíce února, svátky klidu a pohody již dávno za námi a rok 2023 již prožíváme naplno.

Máme za sebou první politický souboj, volbu nového prezidenta.

V prvním kole vedení strany doporučilo volbu srdcem a k výsledku jsem se již vyjádřil v minulém čísle Soukromníka. Ve druhém kole pak jsme doporučili, vzhledem k okolnostem, volbu pana Petra Pavla. To i proto, že byl pro nás jeho protikandidát naprosto nepřijatelný. Někteří z vás již byli takto rozhodnutí, někteří pana Pavla volili již v prvním kole. Někteří z vás volit ve druhém kole nešli vzhledem k minulosti kandidáta a zásadovost u nich vyhrála nad rizikem zvolení p. Babiše.

Ať je to tak či onak, vám všem děkuji za to, jak jste k volbám přistoupili a novému panu prezidentovi Pavlovi k jeho drtivému vítězství ještě jednou gratuluji.

To, jak bude nový pan prezident Petr Pavel pracovat, co bude prezentovat a jak nás reprezentovat se ukáže v následujících měsících a letech. Již teď jsem si však jistý, že se za budoucí chování „Hradu“ nebudeme muset stydět a rozdíl ve fungování bude naprosto zřetelný. V prvním letošním čísle Soukromníka jsem popsal, co nás, dle mého názoru, čeká v tomto roce. Již po uplynutí jednoho měsíce se ukazuje, že jsem pouze nestránil. Prohlubuje se obrovský problém všech podnikatelů, na které dopadá jedna rána za druhou. S krachy a insolventami se doslova roztrhl pytel. Mnohé firmy balancují na okraji propasti, mnohé zvažují ukončení činnosti, či přestěhování především do Asie. To vše provázají stále více padající tržby obchodníků, a tedy i snižující se zájem o výrobky. Obyvatelé ČR stále více šetří a snaží se vyjít se svými příjmy. Silná koruna také prodeji vyvážených českých výrobků nepomáhá.

Obrovská inflace polykající úspory obyvatel, jedny z nejvyšších cen (k reálným příjmům) potravin a zboží, energií, problémy penzijního systému a proti tomu stále více bobtnající a nešetřící stát. To je současné Česko. Jsem již mnoho let komunálním politikem a zastupitelem obce. Z vlastní zkušenosti tedy vidím, jak se úřady stále rozrůstají. Jak jsou nabíráni stále noví a noví úředníci pro zvládání všech často úpl-

ných nesmyslů padajících z EU, vlády, parlamentu, nebo jednotlivých ministerstev.

Bohužel vláda právě v této těžké době, zvažuje to, co před svým zvolením slibovala neudělat, tedy zvýšit některé daně. Zároveň projednává novelu penzijního zákona a posunutí věku pro odchod do penze až na 68 let. Tato opatření rozhodně ekonomice neprospějí, právě naopak.

Ptám se, co například koaliční zástupci KDU-ČSL, jejichž prioritou je podpora rodin, právě pro rodiny s dětmi udělali? Jaká opatření pomohou rodinám s dětmi? Jak jsou a zda dostatečně např. daňově zvýhodněny fungující rodiny s dětmi? Tedy těmi dětmi, které budou v budoucnu základním pilířem pro fungující penzijní systém? Nebo již vládní koalice rezignovala a chce řešit jen důsledek chyb, kterých se vlády v minulosti dopustily? To je přeci cesta do pekel. Současně s tím, že odmítám selekci občanů na ty, co půjdou do penze dříve a ty co půjdou později. Zároveň však odmítám zedníky ve věku 68 let na lešení, řidiče kamiónů, ale i lékaře, učitele a všechny další profese.

Řešme první příčiny a ne důsledky, protože s tímto přístupem budeme za několik let uvažovat o posunutí hranice pro odchod do penze na 70. let. Vážená vládo, poslechněte ve svých řadách ty, co nemají hlavu pouze na čepici a začněte konečně šetřit sami u sebe, ve svých agendách, ve státním aparátu.

Odborné sekce stavovské Strany soukromníků ČR

■ **Rudolf Baránek** zakladatel strany | člen vedení Strany soukromníků České republiky

Vážené dámy a pánové, členové a sympatizanti stavovské Strany soukromníků České republiky podnikají v různých oborech.

Dospěli jsme k názoru, že je nutné se pokusit zajistit našim lidem vedle politického servisu i servis odborný. Pokud odborné sekce (cechy v politické straně) budou fungovat, tak z toho budou naši lidé i strana mít nejméně dvojnásobný užitek.

Jednak podnikající v oboru budou mít spojení na své kolegy, což jim mj. může přinést nové obchodní příležitosti a za druhé se v jednotlivých sekcích „narodí“ odborníci připravení jednat mj. s resortními ministry o tom, co je trápí a co je potřeba změnit. Představitelé jednotlivých sekcí, které budou fungovat, také postupně získají větší vliv na řízení stavovské strany, na její program, na tvorbu kandidátek v jednotlivých volbách, prostě na směřování stavovské politické strany živnostenského typu.

Zatím máme utvořeny a schváleny 4 odborné sekce. Je i na Vás, abyste navrhli vznik dalších sekcí. Vy, kteří se „uvidíte“ v sekci již vzniklé, ozvěte se předsedovi sekce a začněte tvořit „náplň sekce“.

Pokud Vám budou někteří mudrlanti říkat, že sekce nebo cechy do politické strany nepatří, tak jim řekněte, že nejsme občanská politická strana, ale jako jediní jsme strana stavovská živnostenského typu.

Doposud vzniklé a odsouhlasené sekce Strany soukromníků České republiky

Zemědělská sekce	předseda Martin Nejd, martin.nejd@post.cz
Energetická sekce	předseda Ing. Martin Lang, martin.lang@lgsystems.cz
Zdravotnická sekce	předseda Ing. Mgr. Petr Máca, MBA, petr.maca@atlas.cz
Sekce řemesel a učňovského vzdělávání	předseda Libor Přerost, prerostl@prerost-svorc.cz
Sekce životního prostředí	předseda Petr Bajer, obchod.bajer@seznam.cz

Zas ti živnostníci

■ **Ing. Ladislav Linek** podnikatel | 1. místopředseda Strany soukromníků České republiky

Dlouhou dobu jsme čekali na novou vládu. Dlouho jsme nebo alespoň většina z nás bojovali proti „babišovské protiživnostenské“ politice. Mysleli jsme, že jsme se v roce 2021 dočkali a že po mnohých zklamáních v minulosti nastoupí vláda, která minimálně nechá živnostníky na pokoji. A opět to vypadá, že tomu tak nebude.

Babišovi nutno přičíst alespoň tu chytrost, že pochopil, kdo ho volí a pokusil se tyto lidi ze státních peněz (tedy peněz daňových poplatníků) podplatit. A kým byla zvolena tato vláda? No, asi z největší části lidmi, kteří toho měli s tou minulou už dost. A to byli v první řadě drobní podnikatelé, živnostníci a drobní zemědělci. Určitě to nebyli velcí vycucávači dotací a státní zaměstnanci. Jistě, nelze paušalizovat.

Nějak se mi zdá, že tato vláda tuto pragmatickou "chytrost" nemá. Je pravdou, že převzala státní finance rozvrácené, v době končícího covidu a na počátku ruské agrese na Ukrajině. Je jasné, že ve státní kase chybí miliardy. Ctím zahraniční politiku této vlády a konstatuji, že krizi v energetice se podařilo nebo daří, sice kostrbatě, ale překonávat. Jistě je to dáno i celosvětovou situací a situací na energetických trzích. ►

V rámci toho se mně jenom zdá, že ta "interní" cesta k finanční nápravě nezačala právě šťastně. O tom, co si myslím o tzv. windfall tax jsem již napsal v minulých článcích. A nyní k těm novým nápadům, jak zlepšit finanční kondici státu, které prezentovali.

Zrušení podpory stavebního spoření. Ač nějaké stavební spoření také mám, tak souhlasím. Není možné v této době dotovat spoření obyvatel ze státního rozpočtu. Horší je to u daně z nemovitosti. Tuto daň považuji za další nezdůvodnitelné tahání peněz z lidí. Pokud si na svém pozemku, za řádně zdaněné peníze, ze zdaněného materiálu postavím domek, pak se mi těžko bude zdůvodňovat, proč tuto daň platit, natož ji s velkým humbukem zvyšovat.

Argument, že na západě je ještě vyšší přede mnou neobstojí. Tak je vyšší. A??? Je to to samé, jako říkat, že v USA není DPH, tak ji tady zrušte. A nakonec, co je pro náš stav nejpálčivější. Zvýšení daňového zatížení pro OSVČ, ať už formou zvýšení daní či sociálního a zdravotního pojištění. A chce se mi opět říci, dejte už těm lidem po všech těch covidech, EET,

zaklévačkách atd. pokoj. A znovu musím opakovat, že OSVČ jsou lidé, kteří se starají nejen o sebe. Živí své rodiny, zaměstnávají zaměstnance, za které samozřejmě platí veškeré pojištění, včetně toho parafriskálu, který jim je vyčítán. Platí všemožné daně a poplatky a co má název živnostenský (odpad, parkovací karta atd.) je nepochopitelně několikrát dražší než pro jiné občany. Nečerpají dotace z veřejných peněz, vesměs si nepřiplácejí nemocenskou, takže ani v případě nemoci stát nic nestojí. A zase na ně prstem ukazují ti, kteří celý život žijí i z jejich peněz. Kde je tolik avízovaná deagrofertizace státu? Jak je jen z posledních zpráv vidět, ve veřejném sektoru se stále tančí. Bývalý šéf drah jezdí "darovaným" Porsche, úřad pro digitalizaci si objednal pralinky za stovky tisíc korun, vánoční večírky za miliony, rozhazování peněz v plném proudu. Rašín se musí v hrobě obracet. Ještě jsem si vzpomněl na kdysi proklamované nákupy pro státní sféru kvůli nižším cenám centrálně. Jistěže to upadlo v zapomnění, tisíce lidí by tímto asi byli šokovány... Děkuji za přečtení příspěvku až do konce.

Mezinárodní konference v Bratislavě – 3. a 4. října 2023

Téma: 33 let od založení federální, české a slovenské Rady hospodářské a sociální dohody (Tripartity) 33 let od zahájení sociálního a hospodářského dialogu mezi vládou, odbory a zaměstnavateli

28. srpna 2023 to bude 33 let od prvního jednání Rady hospodářské a sociální dohody ČSFR (Tripartity). V přímé návaznosti na vznik „federální tripartity“ vznikly i Rady hospodářské a sociální dohody České republiky a Slovenské republiky.

Cílem konference bude ústy spoluzakladatelů důrazně připomenout klíčovou roli federální, české a slovenské Tripartity v prvních nejméně 5 letech po listopadu 1989 a také upozornit současné i budoucí vlády České a Slovenské republiky, jaké může mít následky jejich dlouhodobé ignorování plnohodnotného hospodářského a sociálního dialogu na tripartitní platformě.

Ze seznamu jmen organizátorů konference uvedeném na konci článku si připomeneme, že zakladatelé tripartitní platformy se následně stali

ministři vlád obou republiky, poslanci, senátoři a dalšími významnými funkcionáři polistopadové doby.

A jsou hrdí na to, že přechod od socialismu k tržnímu hospodářství proběhl relativně úspěšně při udržení sociálního smíru, a to i jejich zásluhou.

Jsmo proto přesvědčeni, že v současné složité hospodářské i sociální situaci v obou republikách bude nanejvýš prospěšné dát prostor pamětníkům těžké, ale nadějně doby po listopadu 1989 ke vzpomínkám, ale i návrhům pro budoucí.

Rady hospodářské a sociální dohody mají velký podíl na udržení sociálního smíru a hospodářského rozvoje v obou republikách.

Snahou organizátorů bude domluvit „patronát“ nad konferencí s paní Zuzanou Čaputovou, prezidentkou Slovenské republiky a s panem Petrem Pavlem, nově zvoleným prezidentem České republiky. Pozvání také budou členové vlád obou republik a další hosté.

Založení a prvnímu jednání federální Tripartity předcházela dohoda těchto signatářů:

Václav Valeš	1. místopředseda vlády ČSFR
Petr Miller	ministr práce a sociální věcí ČSFR
Richard Falbr	prezident Konfederace odborových svazů ČSFR
Alojz Engliš	viceprezident Konfederace odborových svazů ČSFR
Hynek Hanák	prezident Svazu průmyslu ČR, gen. ředitel Tatry Kopřivnice
Zoltán Berghauer	prezident Svazu průmyslu SR
Ladislav Rohoška	prezident Sdružení podnikatelů Slovenska
Rudolf Baránek	předseda Sdružení československých podnikatelů

Pamětníci a také organizátoři konference

Ing. František Bruckmayer	emeritní zástupce Svazu průmyslu SR ve federální a slovenské RHSD, spoluzakladatel federální a slovenské RHSD
Ing. Tomáš Malatinský	prezident Asociace zaměstnavatelských svazů a sdružení SR, emeritní ministr hospodářství SR
prof. JUDr. Vojtěch Tkáč, Ph.D.	emeritní vedoucí Legislativního oddělení České a slovenské konfederace odborových svazů, současný prorektor Vysoké školy zdravotnictví a sociální práce v Bratislavě, emeritní ministr práce, sociálních věcí a rodiny SR
Ing. Ludovít Černák, CSc.	Zakladatel Svazu průmyslu SR, emeritní ministr hospodářství SR, spoluzakladatel RHSD Slovenské republiky
Ing. Alojz Engliš	emeritní viceprezident ČSKOZ, spoluzakladatel federální RHSD
Ing. Ivan Šramko	emeritní guvernér Slovenské národní banky, spoluzakladatel RHSD SR
Ladislav Rohoška	emeritní předseda Sdružení podnikatelů SR, spoluzakladatel RHSD ČSFR
Ing. Karol Pavlů	emeritní předseda Sdružení podnikatelů SR, spoluzakladatel slovenské RHSD
JUDr. Ján Sabol	emeritní místopředseda Sdružení podnikatelů SR, spoluzakladatel slovenské RHSD
PhDr. Monika Uhlerová	prezidentka KOZ SR
prof. PhDr. Monika Čambáliková, CSc.	vědecká pracovnice AV SR zabývající se sociálním dialogem
RNDr. Jozef Kollár	emeritní prezident Svazu chemického průmyslu SR, místopředseda RHSD SR
Ing. Igor Reiff	emeritní místopředseda Unie zaměstnavatelů ČSFR, místopředseda RHSD SR
Ing. Martin Rybár	emeritní předseda SZVD a člen RHSD SR
Ing. Jozef Sirotnák	emeritní místopředseda Národní rady SR a spoluzakladatel Svazu průmyslu SR
Ing. Emil Machyna	emeritní předseda odborového svazu KOVO, člen RHSD SR, dnes člen ECOSOK
Petr Miller	emeritní ministr práce a sociálních věcí ČSFR, spoluzakladatel RHSD ČSFR
Ing. Jan Fencí	emeritní předseda Zemědělského svazu ČR, emeritní ministr zemědělství ČR, spoluzakladatel RHSD ČSFR
Ing. Miroslav Grégr	emeritní předseda Svazu průmyslu a dopravy ČR, emeritní ministr strojírenství a elektrotechniky ČR, spoluzakladatel RHSD ČSFR
Ing. Vladimír Dlouhý	emeritní ministr průmyslu a obchodu ČSFR a ČR, prezident Hospodářské komory ČR
Josef Středula	předseda ČMKOS
JUDr. Richard Falbr	emeritní předseda ČMKOS
JUDr. Vít Samek	místopředseda ČMKOS, spoluzakladatel RHSD ČSFR
Ing. Břetislav Ošťádal	emeritní ředitel Svazu průmyslu a dopravy ČR, spoluzakladatel RHSD ČSFR
Ing. Zdeněk Liška	emeritní ředitel Svazu průmyslu a dopravy ČR, spoluzakladatel RHSD ČR
Jan Wiesner	předseda Konfederace zaměstnavatelských svazů a sdružení ČR, spoluzakladatel RHSD ČR, člen současné RHSD ČR
Bedřich Danda	předseda Sdružení podnikatelů ČR, emeritní náměstek ministra průmyslu a obchodu ČR, spoluzakladatel RHSD ČSFR, člen současné RHSD ČR
RNDr. Zdeněk Somr	emeritní 1. místopředseda Sdružení československých podnikatelů, spoluzakladatel RHSD ČR, emeritní prezident Hospodářské komory ČR
Ing. Jaromír Schubert	emeritní místopředseda Sdružení československých podnikatelů, spoluzakladatel RHSD ČR
Ing. František Tomášek	emeritní místopředseda Sdružení československých podnikatelů, zemědělský expert, spoluzakladatel RHSD ČR
Mgr. David Kadečka	vedoucí oddělení Úřadu vlády ČR, výkonný sekretář současné RHSD ČR
Rudolf Baránek	emeritní předseda Sdružení československých podnikatelů, emeritní místopředseda RHSD ČSFR a ČR, spoluzakladatel RHSD ČSFR, zakladatel a člen vedení Strany soukromníků České republiky

Věřím, že na konferenci také vzpomeneme a uctíme památku těch, kteří už nejsou mezi námi:

Václav Valeš, Jan Stráský, Tomáš Ježek, Štěpán Popovič, Pavel Dvořák, Ján Duc-ký, Valtr Komárek, Josef Lux, Hynek Hanák a další

Dva soudky

■ Jitka Linková vedoucí Republikové kanceláře Strany soukromníků České republiky

Tak je to konečně za námi. Myslím volby, tentokrát prezidentské. To, co předvedl A. Babiš ve volební kampani, bylo z mého pohledu to největší bahno, kterým jsme se kdy brodili. Přiznám se bez mučení, že i tak jsem měla strach, že zvítězí.

Naštěstí se probrala část mlčící většiny a šla volit proti. Ale stejně tak mě vyděsil počet hlasů pro AB – 2 400 tis. Tolika lidem to, co předváděl, nevadilo. Někteří to možná i imponovalo. A bohužel se tak opět potvrdilo i to, o čem jsem psala v článku minulém. Velká skupina našich spoluobčanů „neumí“, ale spíše nechce přemýšlet, hledat si informace a dávat si dvě a dvě dohromady. Pak by nemohla uvěřit bludům typu „generál nás vtáhne do války“, „generál vyhlásí mobilizaci“ atd. Navíc už v určité válce jsme. Vtáhl nás do ní car Putin. Naštěstí nás zatím stojí jen podpora a materiální pomoc Ukrajiny. Ne životy našich lidí. Ty i za nás pokládají Ukrajinci. Ted' se, ač bezvěrec, modlím, aby Ukrajina vyhrála. Jinak Pánbůh s námi.

Věřím, že od letošního března budeme mít prezidenta, který nám nebude dělat ostudu jako ten dosluhující. Stejně tak věřím, že nás nepotáhne na východ. I když mezi námi, ten západ už taky není, co býval. Ale nic lepšího není momentálně k mání. V předvolebních debatách mluvil celkem rozumně, nestanovoval

si nereálné cíle. Tak snad v tom bude pokračovat. Česká republika to už velmi nutně potřebuje.

A teď z trochu jiného soudku. Blíží se olympijské hry v Paříži, a tak začínají kvalifikace v jednotlivých sportech. A začínají se projevovat názory, že by se OH měli zúčastnit i sportovci z Ruska a Běloruska.

Argumenty typu „sportovci nemohou za svou vládu“, „netahejme politiku do sportu“ apod. jsou poněkud zcestné. Za první politika a byznys prostoupily v podstatě všechna odvětví lidské činnosti. Takže jejich nezatahování do čehokoliv je naprostá utopie. Za druhé sportovci nemohou za svou vládu, ale jejich výkony budou touto vládou (ruského, tzn. diktátorského typu) zcela bezostyšně využívány k propagandě. Takže v tomto případě platí „víně, nevině, zaplatí všichni“. Bohužel vládcí typu Putina, Lukašenka, Si Ťin-pchinga atd. nerozumí ničemu jinému než síle. A tak nezbyvá než spojit síly a nepustit sportovce výše uvedených dvou zemí na žádná mezinárodní sportoviště. Stejně už proběhly nejméně dvoje OH, které byly bojkotovány jednou nebo druhou stranou tehdejší železné opony. Takže mohou proběhnout další bez účasti jen dvou zemí. Nic jiného si stejně za to, co dělají, nezaslouží. MOV by si měl rychle uvědomit, že zatímco tlachá u bohatých stolů a vymýšlí, jak to zaonačit, aby i ruští a běloruští sportovci mohli závodit na OH, na Ukrajině padlo při obraně své země více jak 200 sportovců. Někteří měli velkou šanci startovat právě na olympiádě v Paříži. Tohle by pohlaví MOV měli mít naservírováno na stole každý den. Třeba by to pochopili.

Datové schránky do každé rodiny?

■ Petr Máca podnikatel, venkovan a člen strany Soukromníků České republiky | hrdý držitel čtyř datových schránek

„Tak už nám to přišlo, Blaženo, ty datové schránky. Takže buď se s těma internetama naučíš, nebo s tím svým krámkem končíš.“

„Jasně Václave, ale ty ses ani nenaučil počítač zapnout, takže skončíš s jednatelem našeho Spolku pro krásnější ves. A živnost taky zabalíš“.

Takhle nějak si dnes představujeme reakci nejednoho živnostníka z těch nejmenších na dopis, pro jistotu do vlastních rukou. A reakci vlastně nejenom živnostníka, kdekoho.

Ne, nechceme vzpomínat na postiliony s poštovní brašnou a na koni, co svou trubkou ohlašoval příjezd na náves. Vítáme každý pokrok a každé zjednodušení práce, byrokracie, cest na poštu, ale...

Pracuji v reálných podmínkách s reálnými lidmi, bez uklidňujícího prostředí profesionálních byrokratů se snadno vynutitelnými změnami, ty se prostě nařídí. Jsem v každodenním kontaktu s reálným světem, kde je byrokracie často trpěným zlem a kde je snaha ji omezovat na minimum. Jo a taky mám profesionální deformaci – tvrdím, že vše musí být nastaveno na úroveň toho nejslabšího.

Živnostníky pokládám za sůl země, základ společnosti. Právě živnostník je pro mě ztělesněním zodpovědnosti za řemeslo, dnes zase často

generačně předávané, přitom flexibilitou hravě překonává všechny ty nadnárodní společnosti. Ostatně většina velkých podnikatelů a vizionářů začínala jako živnostníci (překupníci firem a predátoři konkurenčních společností za vizionáře nepokládám). Bezpečně proto vím, že drtivá většina živnostníků komunikaci se státními orgány přes datovou schránku jen přivítá, ale...

„Mařeno, když jsem začala kytičky prodávat na tržnici, bylo to fajn. Pak začaly bejt ty daně tak složité, že bez paní inženýrky odvedle bych daňový přiznání ani dát neuměla. Pak ty EET, noto mi nějak nastavil zase její syn. Ale tohle už neumím, co to je?“

„Vidíš Blaženo, kdyby ses tenkrát vyprdla na to, prodej svých kytiček hlásit, jako jsem to udělala já, byla bys v klidu. Nazdar.“

A tom to je. Stát nemůže nastavovat jako nepodkročitelné limity fungování čehosi, co je nad rámec možností a schopností, ale i ochoty nemalé části obyvatel. Pokud se toto byrokraté a politici nenaučili, neslouží lidem, ale těm svým přehledům a hlášením a statistikám. Soukromník není jen firma s košatým členěním, IT oddělením a vlastní spisovnou, ale i Blažena s krámkem s kytičkami, Václav, co legalizoval svoje melouchy a občas postaví sousedům zeď na vlastní líc (přeci platit daně je čest). Pokud stát o tyto živnostníky nestojí, chová se jako zlá macecha. (Pokud na to nemáš hlavu, nemůžeš podnikat?).

Ne, stát musí svoje nepodkročitelné a limitní podmínky stavět vždy na míru tomu nejslabšímu. Živnostník je tvor velmi svobodomilovný, nemá

rád nařizování a omezování. Ostatně – pokud jsou datové schránky tak úžasná věc, proč je vynucovat? Dobré věci se přeci prosadí samy. Nebo snad ne? Prý nám přeci ušetří tolik času a jsou tak superbezpečné. Vždyť nám ušetří peníze. Nebo ne?

Opustíme Blaženu a Václava, oni zavrou živnost a vykašlou se na okrašlovací spolek. To tamhle Radovan je přeci moderní a podnikavý chlap. Radovány s počítačem a ty internety jsou pro Radovana denním chlebem. Radovan má radostnou malou firmu o pár zaměstnancích, vedle toho na živnosták radostně ještě radí. Jako moderní člověk chce taky počítačové radovány zajistit i druhým, proto je jednatelem Spolku pro radostné internety na vsi. Jo a jde s dobou, takže si svědomitě založil i schránku coby občan, nepodnikatel, aby nemusel na obecní účtárnu osobně.

Radovan si aspoň jednou za týden musí otevřít každou z těch datových schránek. Teda nemusí, může si zajistit anotace zpráv emailem (ten mu ale třeba gmail neumožní, jde pro něj o SPAM). Naštěstí je tady ještě možnost oznámení zpráva esemeskou na mobil. Aha, jsou zpoplatněné, za 3 koruny. To už Radovanovi radosti nedodá.

Snad mu paměť slouží a nemusí si jména a hesla všech datovek psát někam na papír. To by bylo nebezpečné přeci. Krádež identity není žádná legrace, že. Teda já si to moc dobře nepamatuju. Ne, opravdu nemám lístek se všemi jmény a hesly na lístku pod klávesnicí. No jo, Ministerstvo vnitra nenapadlo datové schránky propojit na základě identity a oprávnění jednoho radostného Radovana.

Když se Radovan prokliká všemi čtyřmi schránkami, musí posoudit, jestli je ten který dokument natolik důležitý, aby jej – byť elektronicky podepsaný a se všemi náležitostmi – utíkal konvertovat do listinné podoby na Czech POINT. To je takové to ověřování, kterého jsme se měli zbavit. On ten doklad jen v papírové podobě platí navždy, ale to už Radovan pochopil. Pokud nebydlí vysloveně na venkově, zvládne to přeci na každé poště. No, ale protože Radovan vesničan je, musí radostně do sousedního města, nebo vystihnout úřední hodiny na svém obecním úřadě (Czech POINT už dávno není na každé poště, v rámci zlepšování služeb občanům). Radovan je moderní chlap, takže ví, že ten doklad má jen omezenou platnost. A že mu z datové schránky po dané době zmizí. Teda pokud není lakomý jako já, a neplatí si

ten datový trezor. Ale i tam musí brát v potaz, že certifikát elektronického podpisu může vypršet a podpis pak neplatí. Podpis na papíře bude platit i za sto let. Ale Radovan je chytrý, on jistě u každého dokumentu umí odhadnout, co stačí takto a co konvertovat. Radost Radovanovi už kalí fakt, že konverze do listinné podoby stojí 30 Kč za list. To už ta komunikace není tolik výhodná, Radovan umí trochu počítat.

Radovan je zodpovědný, proto moc dobře ví, že jakmile začne datovou schránku používat, používat ji už musí. Pln elánu ji začne používat pro dopisy na obecní úřad, na zdravotní pojišťovnu i jinam. Radostný Radovan udělal chybu. Zapomněl koukat i do poštovní schránky. On možná datovku radostně důsledně používá, ne tak ale všichni na druhé straně. Trošku mu vrtá hlavou, jak je to s tou povinností. Pro koho?

Takže, datovka je úžasný pokrok. Ale nepoužívají ji ani všechny instituce, od nichž bychom to očekávali.

Datovka je povinná. Ale asi ne tak úplně pro všechny. Na lid prostý musí být přísnost. Úřady a instituce...jak kdy.

Datovka šetří čas. Pokud máme víc rolí, asi nestačíme přepínat a kontrolovat.

Datovka šetří peníze. Hlavně státu. Nám jen pokud si nebudeme platit datový trezor, jinak u každého dokumentu zvážít, jestli není třeba konverze. Nebo vlastně radši ověřovat vše?

Datovka je bezpečná. Pokud.... Ostatně cestou datovky jde udělat skoro jakýkoliv i závažný závazný i závazný nevážný krok.

Jsem soukromník, nejen Soukromník. A ctím i květinářku Blaženu, řemeslníka Václava, nejenom holdingy s vlastním IT oddělením a spisovnou. Ale nakonec rozumím i trhovkyni Marii, která tušila, že to nebude jen tak. A tak se na všechny ty registrace, evidence prostě vykašlala. A je dost možná vítěz. Protože stát zjevně jako limitní znalosti pro jakékoliv živnostenské podnikání nově stanovil i počítačovou gramotnost.

Ostatně, nevíte, jak to má s datovkami pan premiér, který ještě před 5 lety přiznával, že na počítači neumí psát? Už se naučil? Nebo je taky nekompetentní k podnikání v České republice?

Když jsme měli premiéra, co otevřeně vyhlásil válku živnostníkům, trpěli jsme. Teď máme vládu, co se prý k živnostníkům hlásí pozitivně. Ale tak nějak...nevím.

Je Česká republika v energetické krizi?

■ **RNDr. Otto Jarolímek, CSc.** vysokoškolský pedagog | podnikatel | člen Strany soukromníků České republiky

1. Elektrická energie

Zdroje

V posledním desetiletí probíhá v celé Evropě živá diskuse na téma struktura zdrojů elektrické energie a jejich dlouhodobá udržitelnost. Nikdo nepopírá nutnost určité ekologizace energetiky a potřebnost hledání alternativních energetických zdrojů, některé kroky eurounížení byrokracie však postrádají racionální zdůvodnění a jsou odrazem „uhlíkové“ hysterie, která ovládla myšlení určité části evropských politiků. Aplikace tzv. zeleného údelu (green deal) by jednoznačně přivodila velmi hlubokou energetickou krizi. Vlády některých členských států EU (Německo, Rakousko, ...) jdou ale ještě dále a kromě likvidace zdrojů založených na spalování fosilních paliv nepřipouštějí ani rozvoj nejperspektivnějších a v principu velmi „čistých“ zdrojů založených na využití energie atomového jádra. Korunu této schizofrenní situace pak nasadila současná ukrajinská krize, která v plné nahotě odhalila závislost velké části Evropy na dodávkách ruského zemního plynu považovaného ekologickými politiky za relativně „čisté“ energetické medium.

Jak je na tom z tohoto hlediska Česká republika? Je třeba konstatovat, že velmi dobře. Struktura našich elektroenergetických zdrojů je dobře vyvážená a současná ukrajinská krize ji zásadním způsobem neohrožuje. Velkou část elektrické energie získáváme z atomového jádra. Uhlé elektrárny se sice postupně utlumují, jsou však dostatečně ekologizovány a proto není nutno s tímto útlumem příliš spěchat. Nezanedbatelný je i podíl obnovitelných elektroenergetických zdrojů tvořených elektrárnami vodními, větrnými a fotovoltaickými. Zemní plyn, který se nyní stal „ohroženou“ strategickou surovinou, česká elektroenergetika téměř nevyužívá (zcela odlišná situace je v teplárenství). Elektrickou energii vyrábíme v dostatečném množství a velmi efektivně, její nákladová cena je zlomkem ceny, kterou platí koncový zákazník.

Cena

Je tudíž zcela legitimní ptát se, proč je elektrická energie v České republice relativně drahá a proč její cena v posledních měsících dále výrazně roste. Příčinou je naše zapojení do evropského elektroener-

getického trhu. České zdroje dodávají levně vyrobenou elektrickou energii na evropskou „burzu“, odkud ji naši distributoři za mnohem vyšší ceny opět nakupují. Tato „burza“ nemá s principy volného trhu nic společného. Kupující zde nejen doplácí na nevhodnou strukturu energetických zdrojů v některých zemích (např. v Německu), ale především jsou nuceni financovat iracionální obchodování s tzv. emisními povolenkami. Tato činnost silně připomíná prodej odpustků ve středověké katolické církvi.

V této situaci by měla zasáhnout naše vláda a chránit „peněženky“ českých občanů. V uplynulých měsících k tomu měla několik příležitostí, neučinila však vůbec nic. Minimálním krokem by byla podpora velmi umírněného a proevropsky konformního návrhu na reformu výše uvedeného elektroenergetického trhu, který podala skupina členských států EU (Francie, Itálie, Španělsko). Silnější by pak byla podpora Polska v okamžiku, kdy pohrozilo odchodem z tohoto systému. Česká republika by si takový krok mohla dovolit, pro rozlehlé Polsko se zastaralou strukturou elektroenergetických zdrojů by byl zřejmě velmi riskantní.

Závislost na Rusku

V současné době vede většina evropských států ekonomickou válku s Ruskem, jejíž součástí je i usilovná snaha zbavit se závislosti na importu jakýchkoli strategických komodit z této země. Na této ekonomické válce se iniciativně podílí i Česká republika. Jak již bylo zmíněno, strategickou surovinou číslo jedna je v této souvislosti zemní plyn. Ten je životně důležitý pro české teplárenství, jeho význam pro elektroenergetiku je však zanedbatelný.

Určitá závislost na Rusku se vyskytuje i v naší jaderné energetice. V nedávné době vyvolala obrovský mediální rozruch případná ruská účast na dostavbě našich velkých jaderných elektráren (Dukovany, Temelín). Podle některých „expertů“ by tím nebezpečně vzrostla závislost naší energetiky na Rusku. Je to nesmysl. Obě naše jaderné elektrárny jsou „sovětského“ typu, jejich provoz, údržbu i opravy však již dávno zvládáme sami bez ruské pomoci. Pokud bychom chtěli výše zmíněnou dostavbu realizovat (není to nerozumnější cesta, viz níže), měl by ji řídit český stát organizačními metodami státního kapitalismu. O čem se však vůbec nemluví, je skutečnost, že Rusko je naším dodavatelem jaderného paliva. Nejde o žádnou akutní krizi, máme zásoby na několik let. Přesto by bylo vhodné, kdybychom se této závislosti zbavili. Můžeme samozřejmě přejít k jinému dodavateli (např. Francie), ideální by však bylo vybudování vlastních výrobních kapacit na obohacování jaderného paliva, které by pak mohly pokrývat potřeby celé střední a jihovýchodní Evropy.

Perspektivy

Jak již bylo řečeno, výroba elektrické energie v České republice je pro potřeby naší ekonomiky plně dostačující, tuto komoditu můžeme vyvážet. Přesto je rozumné věnovat se výstavbě nových elektroenergetických zdrojů a hledat optimální řešení v této oblasti. Nijak nepodceňujeme vývoj nových alternativních zdrojů elektrické energie, využití energie větru, fotovoltaickou konverzi slunečního záření atp. Je však zřejmé, že tyto zdroje budou mít v podmínkách České republiky vždy spíše doplňkový charakter.

Hlavním směrem, kterým bychom se měli ubírat, je rozvoj jaderné energetiky. Optimální cestou však není budování mamutích elektráren, k čemuž by vedla výstavba dalších bloků v Dukovanech či v Temelíně. Tyto kolosy jsou příliš zranitelné a kladou vysoké nároky na investice do elektrické rozvodné sítě. Perspektivnějším trendem je budování malých podzemních plně automatizovaných jaderných elektráren, schopných zajistit elektroenergetickou soběstačnost určité oblasti či aglomerace. Tato cesta naopak vede v oblasti distribuce elektrické energie k obrovským úsporám. Rozvoj jaderné energetiky by mělo doprovázet řešení dalších s ní souvisejících úkolů. Budování vlastních kapacit na obohacování jaderného paliva již bylo zmíněno. Perspektivním vývojovým směrem je i další energetické využití „vyhořelého“ jaderného paliva, s nímž musí být nyní nakládáno jako s velmi nebezpečným odpadem. Z centra naší pozornosti by neměl

zmizet ani výzkum směřující k energetickému využití termojaderné fúze.

2. Tepl

Současná situace

V předchozí části bylo zdůrazněno, že problémy v zásobování zemním plynem, který je v současné době vzhledem k probíhajícímu rusko-ukrajinskému konfliktu strategickou surovinou číslo jedna, prakticky neovlivňují výrobu elektrické energie v naší republice. V teplárenství je však situace zcela odlišná. Zemní plyn spaluje drtivá většina zdrojů centrálního vytápění a obrovské množství kotelen v rodinných domech. Zemní plyn se stal od devadesátých let preferovaným palivem, které z ekologických důvodů (částečně opodstatněných) v masovém měřítku nahradilo tuhá paliva a topné oleje. Naše surovinová závislost na kontroverzním Rusku se tak paradoxně proti období „reálného socialismu“ výrazně zvýšila. Je zřejmé, že ideologie hraje v obchodě druhořadou roli, kapacita za socialismu vybudovaných plynovodů byla i nadále plně využita. Slabiny této poněkud krátkozraké surovinové politiky musely při jakýchkoli problémech ve vztazích s Ruskem zákonitě vyjít najevo.

Řešení krátkodobá

Nalijme si „čistého vína“. Zajištění dodávek zkapalněného plynu z USA nebo z arabských zemí, kterými utěšuje veřejnost naše současná vláda, nám možná pomůže přežít nastávající zimu, razantně však vyprázdní naše peněženky. Žádný jiný druh transportu plynu nemůže ekonomicky (ani ekologicky) konkurovat již vybudovanému plynovodu. Vybudování plynovodu je obrovská, ale z dlouhodobého hlediska velmi efektivní investice a její nevyužití je ekonomickým i ekologickým zločinem globálního charakteru. Platí to i o německých plynovodech Nord Stream a žádná proukrajinská rétorika tento fakt nemůže změnit. Krátkodobá řešení je tudíž nutno hledat především v rovině politické. Rusko je v ukrajinském konfliktu agresorem, z tohoto stanoviska neustupujeme. Nechceme se však sebevraždě. Ochladíme-li trochu „sankční vášně“, bude cesta k dohodě o dodávkách ruského zemního plynu za rozumnou cenu otevřená. Příkladem střízlivého pragmatického postoje státu naší velikosti k tomuto konfliktu nám budiž chování Maďarska či Švýcarska.

Řešení koncepční

Tato řešení leží naopak především v rovině technické a investiční, neboť je nezbytně nutné diverzifikovat strukturu zdrojů tepla v naší republice. Spalování zemního plynu v ní samozřejmě bude i nadále zastoupeno, jeho výrazná dominance však musí skončit, nechceme-li být závislí na nevypočitatelných mezinárodně politických turbulencích. Tato diverzifikace nemusí být nutně „během na dlouhou trať“, nicméně nové tepelné zdroje nevybudujeme ze dne na den, jde o úkol pro následující „pětiletku“. Možností, jak získat alternativní tepelné zdroje, je celá řada, především u malých zdrojů je výběr opravdu široký. Já se v tomto svém příspěvku omezím pouze na dva směry v řešení tohoto problému. První z nich je dobře známý a i v současnosti již poměrně široce využívaný, druhý směr zařadí běžný čtenář nejspíše do říše science fiction.

Podarí-li se nám odstranit organizační a politické překážky v oblasti elektroenergetiky a budeme-li schopni elektrickou energii nejen v dostatečném množství a velmi efektivně vyrábět (viz část 1.), ale i za rozumnou nákladům odpovídající cenu dodávat koncovému uživateli, otevírají se u malých a středních zdrojů tepla obrovské možnosti pro využití tepelných čerpadel. Dle konkrétních podmínek lze vybírat z různých typů čerpadel vodních, vzduchových, zemních či geotermálních. U velkých tepláren pro městské aglomerace zde samozřejmě existuje možnost využití jaderné energie. Takové projekty jsou zatím pouze na papíře či v hlavách prognostiků a vizionářů. Uvědomme si ale, že z technického hlediska nejde vůbec o žádné sci-fi, neboť jaderná teplárna je zařízením mnohem jednodušší než jakákoli jaderná elektrárna. Jde však zřejmě o sci-fi z hlediska psychologického.

Živnostníci versus zaměstnanci. Hrozí třídní nenávist?

■ **Ing. Jaromír Schubert** prezident Unie Středního stavu | bývalý poradce předsedy vlády Petra Nečase

Mýtem se již stalo tvrzení, že živnostníci tedy OSVČ odvádějí státu na pojistných odvodech méně než zaměstnanci. Existují politické strany i zájmové skupiny jako odbory, které mají za cíl tzv. sjednocení odvodového zatížení živnostníků a zaměstnanců (rozuměj zvýšení odvodů živnostníků na zdravotní a sociální pojištění nejlépe na úroveň danou součtem odvodů, které odvádí zaměstnanec a odvodů ve dvojnásobné výši, které za něj odvádí zaměstnavatel – tzv. parařískál ve výši 34% z hrubé mzdy).

Dokonce i odborníci i fundovaní redaktori převzali tento mýtus a recitovali zprávu institutu IDEA při CERGE-EI. Viz HN z 8. 10. 2022, red. Barbora Strnadová v článku "Živnostníci odvádějí méně než zaměstnanci: o čtvrtinu"; viz red. Macháček v článku "Proč je třeba nekašlat na venkov" v HN

ze 14. 8. 2022 tvrdí "To, že je u nás zdanění živnostníků proti zaměstnancům příliš zvýhodněné, není extrémní levicový názor pana Mládka, ale vadilo to i bývalému ministru financí Kalouskovi a kritizuje to i OECD". Všechna tato tvrzení postrádají relevantní informace, nezbytné pro skutečně objektivní posouzení.

Shrnutí by se daly do tří hesel:

- 1) Rozdílné výchozí podmínky u obou typů zajišťování příjmů (závislá práce x OSVČ)
- 2) OSVČ nemá zaměstnavatele, který by odvedl za ni tzv. parařískál, tj. 34% odvodů na sociální a zdravotní pojištění nad hrubou mzdou-hrubý zisk
- 3) Celospolečenský konsenzus, že živnostník použije 50% z hrubého zisku pro osobní spotřebu (ekvivalent mzdy zaměstnance – vyměřovací základ pro výpočet pojistných odvodů)

K prvnímu bodu, kterým jsou Rozdílné výchozí podmínky živnostníků a zaměstnanců, ať navrhovatelé sjednocení pojistných odvodů přesvědčí zaměstnance a jejich reprezentaci, tedy odbory, ať se vzdají, tak jako OSVČ

- právní ochrany zakotvené v Zákoníku práce jako např. výpovědní lhůty, odstupné, atd.
- placené čtyřtýdenní dovolené
- nemocenské za první tři týdny pracovní neschopnosti
- zastropování úhrady škody způsobené zaměstnavateli při výkonu zaměstnání ve výši 4,5násobku % mzdy (tedy ať ručí jako OSVČ celým svým majetkem za způsobené škody!)

Zdá se Vám to nereálné? Ano, zaměstnanci by na takové sjednocení výchozích podmínek obou typů zajišťování příjmů zcela jistě nepřistoupili. Navíc výměnou za to, že živnostníci budou státu na sociální pojištění a zdravotní pojištění odvádět to, co oni, tedy více než doposud! Takže je logické, že tyto nevýhody u živnostníků, jsou částečně kompenzovány výhodou, kterou je nižší úroveň pojistných odvodů.

To je ale pouze část zdůvodnění existujících rozdílů. Druhým důvodem je fakt, že na celkové výši odvodů na sociální a zdravotní pojištění, se zaměstnanci podílejí pouze zhruba jednou třetinou! Zbývající dvě třetiny hradí zaměstnavatel ve formě 34% odvodu z hrubé mzdy zaměstnance

(tzv. parařískál, nově též Daň z úhrnu mezd). Je to v podstatě daň státu za to, že podnikatel zaměstnává jeho občany. Právě zde dochází k největšímu zkreslování skutečné podstaty, pokud někdo tvrdí, že „zaměstnanci odvádějí více ve srovnání s živnostníky...“.

Protože živnostník prostě nemá toho zaměstnavatele, který by za něj těch 34 % z hrubé mzdy – hrubého zisku pro osobní spotřebu, odváděl! Mohli bychom přijmout fikci, že zaměstnavatelem živnostníka je stát, pak by těch 34 % měl uhradit stát a zároveň inkasovat, respektive přerozdělit do pojistných systémů. Ale nula by od nuly posla. Přitom je pravdou, že živnostníci za své zaměstnance 34 % z hrubých mezd odvádějí! Ale že by toto měli odvádět sami za sebe a trestat se za to, že zvolili svobodné podnikání, to už zavání holým nesmyslem.

Konečně třetí a nejdůležitější důvod je ten, že snahy po zvýšení pojistných odvodů pro živnostníky by porušily více než dvacet let trvající celospolečenský konsenzus přijatý v roce 1992 při spuštění daňové reformy. A to že pojistným odvodům u živnostníků-OSVČ, je podrobena jen ta část HRUBÉHO ZISKU

(rozdíl příjmů a výdajů), použitá pro OSOBNÍ SPOTŘEBU! (ekvivalent hrubé mzdy zaměstnance).

Tato část byla definována jako tzv. VYMĚŘOVACÍ ZÁKLAD pro výpočet pojistných a byla nastavena ve výši 35 % z hrubého zisku. Za vlády ČSSD a premiérů Špidly a Grosse se tato hranice během tří let zvýšila z 35 % na 50 % hrubého zisku.

Má se tedy za to, že průměrný živnostník využije polovinu generovaného hrubého zisku na osobní spotřebu! To, že takto paušálně nastavená výše osobní spotřeby polovinou z hrubého zisku poškozují velké množství živnostenských subjektů, je nezvratný fakt! Nemohou si totiž dovolit spotřebovat tak vysoký podíl hrubého zisku, protože by zásadním způsobem znemožnili další rozvoj a např. investice do podnikání, ale i splácení jistiny poskytnutých úvěrů a jiné tzv. nedaňové výdaje.

Proto jim nezbyvá, než se podrobit individuálně nespravedlivému nastavení výše vyměřovacího základu a odvádět tzv. Sociální a Zdravotní daň z vyšší části vytvořeného hrubého zisku, než skutečně použili pro svoji osobní spotřebu.

Toto je druhá strana celospolečenského konsenzu, kterou živnostenské podnikání trpělivě, ač nerado snáší a dodržuje. Podstatné je ještě dodat, že od roku 2007, kdy tzv. Maximální vyměřovací základ, který činil 486 tis. Kč vzrostl v době ekonomické krize na 1 242 tis. Kč pro rok 2013, tedy narostl na 256 %. I takto se dá chápat podpora živnostenského podnikání v ČR. Tomu odpovídá i drastický propad ČR na žebříčku srovnání konkurenceschopnosti světových ekonomik.

Ještě zbývá zdůvodnit, proč "jen 50 % hrubého zisku" se použije jako Vyměřovací základ pro výpočet pojistných! To proto, že hlavní část hrubého zisku OSVČ-živnostníka, tvoří tzv. Nedaňové výdaje (rozuměj daňově neuznatelné, nesnižující jako náklad Daňový základ). Jedná se např. o splátky jistiny poskytnutých úvěrů pro rozvoj podnikání, dále investice, neboť odpisy, které jsou nákladem, tvoří jen zlomek ceny (dle délky doby odepisování) z její celkové hodnoty! Všechny tyto a další výdaje jsou podrobeny Daní z příjmu, ale protože nejsou prokazatelně použity pro Osobní spotřebu, NEJSOU ANI NEMOHOU být podrobeny pojistným odvodům!

Volání po zvýšení pojistných odvodů živnostníků proto postrádá elementární ekonomické znalosti a souvislosti a v podstatě je vyjádřením TŘÍDNÍ NENÁVISTI vůči skupině občanů-živnostníků, kteří nestojí s nataženou rukou vůči státu, ale rozhodli se zodpovědně a samostatně postarat o svoji existenci, svoje rodiny a možná se poněkud odlišují, a tím i vydělují od hlavního proudu!

Konečně dalším argumentem třídního boje proti živnostníkům je tvrzení, citované zejména předáky odborových centrál, častokrát i na půdě RHSD-tripartity, při vedení sociálního dialogu, a to že zaměstnanci doplácejí na zdravotní péči pro živnostníky, kteří do systému zdravotního pojištění odvádějí málo!

Na výpadek zdrojů v systému zdravotních pojišťoven z titulu rozdílných plateb OSVČ upozorňoval na plénu tripartity dne 13. 11. 2011 tehdejší předseda ČMKOS Jaroslav Zavadil. Svaz průmyslu a dopravy se obrátil proto na generálního ředitele VZP, u které je pojištěno více jak 60 % občanů, o zpracování analýzy, ze které by vyplynul přínos OSVČ do fondu zdravotního pojištění a i míra solidarity těchto osob v systému.

Z analýzy, která byla projednána na plénu RHSD 21. 4. 2011 vyplynulo, že tzv. čisté OSVČ, kterých bylo cca 370 tis. (bez souběhů jako zaměstnání, důchody atd.) za rok 2009 a 2010 do systému zdravotního pojištění odvedly 9 335 mil. Kč, resp. 9 045 mil. Kč a čerpaly v r. 2009 úhrady zdravotní péče ve výši 3 037 mil. Kč! To znamená, živnostníci-OSVČ odvedli do systému zdravotní péče TŘÍKRÁT VÍCE, než z něj čerpaly, což reprezentuje vysokou míru solidarity OSVČ v systému zdravotního pojištění!

Přes tato fakta a zjištění přetrvává nesmyslná diskuze o potřebě zvýšit živnostníkům pojistné odvody do systému zdravotního pojištění.

Závěr, tedy kam směřujeme...

Demokracie při existenci všeobecného volebního práva (tedy bez rozlišení zásluh a přínosu, nebo naopak zátěže, kterou konkrétní volič-občan pro společnost představuje), je cestou k její záhubě. Neboť ve svém důsledku znamená nejprve stagnaci, později i snižování konkurenceschopnosti daného státu, společnosti, v celosvětové soutěži. Ne nadarmo v kolébce moderní demokracie, tedy v Anglii rozlišovali sílu volebního hlasu podle výše obhospodařované půdy a odvedených daní na více, zhruba čtyři, kategorie.

Protože, stává-li se v současnosti všeobecné a rovné volební právo nástrojem vymáhání renty nepracující většiny na pracující menšině (se zvěrstvy jako daňová progresse), rozvoj a přežití takové společnosti je limitován dobou, na kterou jí vystačí finanční zdroje. Tyto se však ztenčují s časem, neboť většinová část voličů, společnosti, si odhlasovává výhody, které jí sice slibují politické strany, ale které nejsou z dlouhodobého hlediska financovatelné! (autor Jefim Fištein-Reflex).

V konkurenci s pracovitou, pilnou a prozatím skromnou populací Asie stárnoucí a na pomoc státu spoléhající populace Evropy v budoucnosti neobstojí...

Co to bude znamenat, nelze nyní ani dohlédnout.

Tento tristní stav ještě prohlubují odbory, které jsou v současnosti nejkonzervativnější silou ve společnosti, neboť tvrdošíjně brání privilegia, v minulosti získaná, pro budoucnost však neudržitelná...

Kdo hájí živnostníky?

Jediným skutečným zastáncem této skupiny občanů, který skutečně a tvrdě (v mezích tehdejších koaličních možností) hájil jejich zájmy, byla ODS! Viz udržení výdajových paušálů přes odpor tehdejšího ministra financí Kalouska, efektivní kroky ve snižování administrativní zátěže podnikatelů atd.

Proč cca 990 tis. registrovaných živnostníků, a další množina na nich závislých rodinných příslušníků ve volbách 2013 nepodpořila ODS je záhadou! To, že jen pouhých 13 tis. voličů podpořilo stavovskou politickou živnostenskou stranu (Strana soukromníků České republiky), je rovněž otázkou.

A tento trend pokračuje. Už proto, že ODS se od své politiky podporující živnostníky dost odklání.

Faktem proto zůstává, že za toto selhání volič živnostník bude dál tvrdě platit! Podmínky pro živnostenské podnikání se nepochybně v nejbližší budoucnosti opět zhorší!

Komentář: Tvářemi ANO jsou teď místo Babiše bývalá právnička finančního úřadu a neúspěšný podnikatel. Chtějí zpátky svoje ministerstva

■ **Mirka Malá** Události.instory.cz

Andrej Babiš se rozhodl, že sice zůstane dál poslancem, to kvůli přednostnímu právu, které mu náleží z jeho pozice předsedy hnutí ANO. Jinak by do Poslanecké sněmovny snad ani nechodil. Na schůzích ho tedy vídat budeme, otázkou ale je, jak bude ve své kanceláři pracovat pro lidi. Po sérii mediálních fiasek během prezidentské volby se tak tvářemi ANO oficiálně stávají Alena Schillerová a Karel Havlíček.

To jsou ostatně velmi známé tváře, na které jsou voliči ANO už dlouhá léta zvyklí. Alena Schillerová v minulém volebním období zastávala pozici ministryně financí, která masivně zadlužila naši zemi, zatímco Karel Havlíček šéfoval Ministerstvu průmyslu a obchodu a k tomu ještě několik let zvládal řídit i Ministerstvo dopravy. O tom, jaké silnice, dálnice či železniční tratě, které Andrej Babiš před posledními sněmovními vol-

bami sliboval na svých billboardech, se skutečně postavily, ať si udělá každý obrázek sám.

Alena Schillerová a Karel Havlíček dozajista chtějí zpět na ministerstva, která v době, kdy byl Andrej Babiš premiérem, řídili. Je to vrchol jejich kariér, navíc Alena Schillerová se ráda ukazuje před fotoaparáty a kamerami, jak ostatně v minulosti prokázala na svém instagramovém účtu. Možná je ale dobré si připomenout to, na co se po nějaké době tak nějak samozřejmě zapomíná. Kdo vlastně jsou Alena Schillerová a Karel Havlíček, co dělali předtím, než začali šplhat strukturou ANO a jaké úspěchy či neúspěchy za nimi vlastně stojí?

O Aleně Schillerové je známo, že je vystudovanou právničkou, což ona sama také ráda často připomíná, jako by snad titul mohl dodat nějakou váhu jejím slovům, nebo činům. Důležité je asi zdůraznit, že Alena Schillerová nikdy nepracovala v soukromém sektoru, tedy úplně lidově řečeno, nemusela se starat o to, jak si vydělá na živobytí. Po studiích totiž nastoupila rovnou do státní správy, konkrétně na Finanční úřad Brno-Venkov. Po několika letech se tamtéž stala vedoucí právního

a exekučního oddělení. A co takové oddělení vlastně dělá? Zajišťuje vymáhání pohledávek podle daňového řádu a správního řádu a zpracovává dokumentaci pro výkon exekuce a také zpracovává smlouvy pro město. Později Alena Schillerová tamní Finanční úřad vedla a následně pracovala jako zástupkyně ředitele a vedoucí Odboru metodiky a výkonu daní Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, kde byla rok a další rok pak byla ředitelkou Odboru právního a daňového procesu Generálního finančního ředitelství. A pak už začala její kariéra v AND. Alena Schillerová je tak celoživotní úřednicí státní správy, která nikdy neměla jiné ambice, než ve státní správě vystoupat až na vrchol.

To Karel Havlíček jiné ambice kdysi měl, ale nakonec se ukázalo, že se bez státní správy neobejde. Jeho podnikatelské aktivity z 90. let jsou přinejmenším považovány za kontroverzní. Měsíčník Reportér v roce 2019 přinesl článek "Insolvence, dotace, kmenové buňky. Obchody pana ministra", ve kterém poukazoval na sporné podnikání Karla Havlíčka. Podle Reportéru Havlíček v 90. letech začal podnikat v obchodu s elektronikou, pracoval ve firmě ElCom, ve které byl později také jednatelem. Firma ale skončila v březnu 2003 v konkurzu, který bývalí obchodní partneři Karla Havlíčka označili za připravený podraz. V insolvenčním řízení skončila také firma Technistone, což byla firma, která patřila do skupiny Sindat, ve kterém byl Karel Havlíček od roku 2007 generálním ředitelem. Tato firma na sebe nakonec roce 2010 podala návrh na insolvenční řízení spolu se žádostí o reorganizaci, která se zdařila, ale s jinými investory.

Karel Havlíček se skupinou firem Sindat následně investoval do holdingu SinBio, který se zabýval kmenovými buňkami a biomedicínou. A tady byly odhaleny doslova skandální skutečnosti. SinBio v roce 2012 získalo souhlas ke klinické studii a použití kmenových buněk u pacientů trpících amyotrofií laterální sklerózou. Ze zákona jsou studie pro testované pacienty zdarma, ale SinBio pacientům účtovalo 150 tisíc korun za jednu dávku buněk a peníze vykazovalo jako dar. Léčba ovšem neměla žádný účinek a pacienti se tedy za své „darované“ peníze nevytáhli. Kauzu řešilo vedení Akademie věd, které ve firmě SinBio provedlo kontrolu, jež odhalila řadu manažerských i etických selhání. Zkrátka nešlo o léčbu, ale o peníze. Tuto kauzu Karla Havlíčka sledoval i televizní pořad Obchod s nadějí.

Etika podnikání Karla Havlíčka je tedy díky těmto dvěma prokázaným kauzám přinejmenším sporná. Havlíčkovy ambice se proto později také zaměřily na různé asociace, poradní orgány a rady různých organizací, samozřejmě většinou státních.

Zdánlivě odnikud si ho Andrej Babiš vytáhl v roce 2019 rovnou do funkce ministra průmyslu a obchodu.

ANO je tak po dočasném Babišově ústupu do ústraní v opravdu dobrých rukou. Jak vyplývá ze zřejmého popisu kariérních postupů Aleny Schillerové a Karla Havlíčka, tahle dvojice si totiž se svým šéfem v ničem rozhodně nezadá. Oba mají ambice, nemají zábrany a pro svá bývalá ministerská křesla udělají všechno.

**Děkujeme Vám i za malou finanční podporu na činnost
naší stavovské strany:**

transparentní účet Strany soukromníků České republiky

**Komerční banka, a.s., číslo účtu: 115-3902720297/0100
V.S. 2022111**

Hydrogenmethane a.s.

Vaše cesta

Jsme skupina investorů do obnovitelných energií a specialisté na metanizaci.

K obnovitelným zdrojům energie se v podmínkách ČR řadí využití energie vody, větru, slunečního záření, biomasy a bioplynu, energie prostředí využívaná tepelnými čerpadly, geotermální energie a energie kapalných biopaliv.

Obnovitelné zdroje energie jsou v podmínkách ČR nefosilní přírodní zdroje energie, tj. energie vody, větru, slunečního záření, pevné biomasy a bioplynu, energie okolního prostředí, geotermální energie a energie kapalných biopaliv.

Power2Gas nebo také metanizace je koncept, který umožňuje akumulaci elektřiny díky plynu a zároveň je schopen využít produkovaný oxid uhličitý na výrobu metanu. Jak to funguje?

Nadbytečná elektrická energie se pomocí elektrolýzy přemění na vodík.

Pak následuje takzvaný stupeň metanizace, kdy se z vodíku a oxidu uhličitého (CO₂) získá syntetický metan. Ten můžeme snadno přepravovat, dodávat do plynárenské sítě, využít pro vlastní spotřebiče nebo ho v případě potřeby proměnit zpět na elektrickou energii.

Obchodní ředitel: Martin Kuruc,
tel.: +420 777308786,
e-mail: martin.kuruc@lshydrogenmethane.cz

NÁRODNÍ INSTITUT PRO OBRANU A BEZPEČNOST

O NÁS

Hlavním cílem činnosti Národního institutu pro obranu a bezpečnost, z.ú. je aktivně přispívat k výchově nastupujících generací k hrdosti, vlastenectví a schopnosti čelit krizovým situacím. Zasazujeme se o budování aktivní občanské společnosti schopné efektivně hájit svou národní suverenitu a k posilování občanské spoluzodpovědnosti za všeobecnou bezpečnost a obranu České republiky v případě jejího ohrožení.

ŘEDITEL INSTITUTU OBRANY

STANISLAV GAZDIK

(ER) SERGENT CHEF (médaille militaire)

Dnes válečný veterán a bývalý legionář. Do cizinecké legie vstoupil v roce 1991. Díky výborným výsledkům se dostal jako první člověk z východní Evropy do speciální zásahové jednotky Group Commandos Parachutistes (GCP) v 2 REP. Kde končil jako zástupce velitele jednotky, dnes ředitel institutu obrany.

PODPOŘTE NAŠI ČINNOST

Abychom mohli vytvořit nový dětský kroužek pod vedením zkušeného instruktora při každé škole.

Národní institut pro obranu a bezpečnost, z.ú.

Kostelecká 879/59 Praha 9, 196 00, Česká republika

IČ: 05390681

DIČ: CZ05390681

info@institutobransy.cz

TEL. +420 721 008 942

WWW.INSTITUTOBRANY.CZ

PODPOŘTE NÁS

Číslo účtu: 2113540651/2700

QR Platba

RVS Chodov, s.r.o.

NAŠE FIRMA VYRÁBÍ A DODÁVÁ

- ✓ Pásové váhy
- ✓ Zásobníkové váhy
- ✓ Váhy na sila
- ✓ Mostové váhy,
- ✓ Pytlovací váhy
- ✓ Váhy na BIG-BAG
- ✓ Váhy pro betonárny
- ✓ Linky pro MZK – míchání mineralbetonů
- ✓ Dávkovací linky

Vyhodnocovací jednotka RVS350U

vážící mechanika TS102

RVS Chodov, s.r.o.

Vančurova 504

357 35 Chodov

Tel.: 602 278 444, fax: 352 667 749

www.rvs.cz e-mail: rvs@rvs.cz

www.royalczechbeer.cz

Drazí příznivci tradičního českého pivovarství,

jmenuji se Radek Trojna a jsem zakladatelem značky Royal Czech Beer. Tato značka piva vznikla v roce 2013 a již svým názvem odkazuje na královskou tradici českého pivovarství. Všechna piva, která se pyšní názvem Royal Czech Beer, jsou vařena tradiční českou technologií jen z těch nejkvalitnějších českých a moravských surovin.

Po úspěšném působení na zahraničních trzích jsem se rozhodl přijmout další výzvu, prosadit se se značkou Royal Czech Beer na trhu tuzemském. Sestavil jsem tedy tým odborníků, kterých si velice vážím, a výsledkem jsou produkty, jejichž lahodnou, plnou, říznou a hořkou chuť budete moci ochutnat i u nás v České republice v restauracích, hotelích, penzionech a dalších místech. V současné době se prezentujeme exkluzivním balení šesti skleněných láhví o objemu 0,33 l. Toto balení lze v případě zájmu graficky upravit, například zakomponovat logo Vaší společnosti, čímž získáte skvělý dárkový předmět pro Vaše klienty.

Další informace o společnosti Royal Czech Beer najdete na stránkách www.royalczechbeer.cz, Facebooku a Instagramu.

Dej Bůh štěstí, Radek Trojna.

+420 606 760 000
prodej@royalczechbeer.cz

PŘIHLÁŠKA – číslo
Člen Strany soukromníků České republiky

Jméno	Příjmení	Titul
Datum narození	Bydliště	
Místo narození	Okres	
Druh podnikání, povolání	Kraj	
Telefonní kontakt	E-mail	

Podpisem této přihlášky k členství prohlašuji, že:

- jsem se seznámil se stanovami Strany soukromníků České republiky;
- nejsem členem jiné politické strany nebo hnutí;
- nebyl jsem členem ani spolupracovníkem StB;
- jsem si vědom, že členství ve Straně soukromníků České republiky mi vznikne, až kladným vyjádřením místně příslušného krajského orgánu a zaplacením členského příspěvku;
- členský příspěvek se platí výhradně na bankovní účet č. 115-5828550267/0100, pod variabilním symbolem DATUM NAROZENÍ;
- souhlasím se zpracováním svých osobních údajů, které jsem shora uvedl;
- souhlasím se zasíláním informací o dění ve Straně soukromníků České republiky.

Poučení (výňatek ze stanov):

Členem Strany soukromníků České republiky se může stát občan ČR po dosažení věku 18 let. Členství v jiných politických stranách či hnutích je překážkou pro vznik členství. Členství vzniká splněním všech těchto podmínek: podáním řádně vyplněné a podepsané typizované přihlášky k členství ve Straně soukromníků České republiky, vyslovením souhlasu příslušného krajského orgánu s členstvím a řádným a včasným zaplacením členského příspěvku.

Členství ve Straně soukromníků České republiky zaniká vystoupením nebo zrušením členství nebo úmrtím člena, nebo nezaplacením členského příspěvku ani v náhradním termínu. O zrušení členství rozhoduje předsednictvo na návrh krajské rady, ke které člen místně přísluší. Proti rozhodnutí o zrušení členství má člen právo podat písemnou formou odvolání, doručené předsednictvu do 15 dnů od písemného obdržení rozhodnutí. O odvolání rozhoduje kontrolní a revizní komise Strany soukromníků České republiky.

Členský příspěvek hradí člen najednou za kalendářní rok. Členský příspěvek činí 50 Kč za každý i započatý kalendářní měsíc členství, nejvýše však 600 Kč ročně. Členský příspěvek je u nových členů splatný vždy do 30 dnů, ode dne převzetí přihlášky místně příslušnou krajskou radou, a to ve výši odpovídající součinu členského příspěvku za každý i započatý kalendářní měsíc členství a počtu měsíců, které ke dni podání přihlášky zbývají do konce kalendářního roku, ve kterém byla přijata přihláška člena. U stávajících členů je členský příspěvek splatný do 31. 3. každého roku dopředu ve výši 600 Kč. Okamžikem nezaplacení členského příspěvku dochází k pozastavení členství, které se projeví pozastavením výkonu všech funkcí a ztrátou hlasovacího práva.

Datum:

Datum:

Podpis žadatele o členství

Vyjádření krajského orgánu

Datum registrace přihlášky:

PŘIHLÁŠKA – číslo**Sympatizant Strany soukromníků České republiky**

Jméno	Příjmení	Titul
Datum narození	Bydliště, okres	
Druh podnikání, povolání	Kraj	
Telefonní kontakt	e-mail	

Motto: Strana soukromníků České republiky byla založena 21. 11. 2008 v Praze – Horních Počernicích jako stavovská politická strana živnostenského typu.

- Strana soukromníků České republiky navazuje na tradice parlamentní a vládní Československé živnostensko-obchodnické strany středostavovské (1918-1938), jejíž činnost byla násilně přerušena německou okupací a které nebyla povolena obnova činnosti po válce usnesením Národní fronty (ČSSD, KSČ, ČSL, Národní socialisté) ze dne 4. 4. 1945.
- Navazuje také na činnost Strany podnikatelů, živnostníků a rolníků ČESKÉ REPUBLIKY (1992-1996), kterou v parlamentních volbách 1992 volilo do ČNR 203.642 voličů (3,14 %) a v komunálních volbách 1994 získala pozice starostů v 9 městech a obcích a měla 172 zastupitelů.
- Strana soukromníků České republiky má hlavní politický cíl stát se důraznou politickou sebeobranou OSVČ, živnostníků, majitelů malých a středních firem, jejich rodinných příslušníků a jejich zaměstnanců v obcích, městech, krajích, parlamentu, senátu a vládě ČESKÉ REPUBLIKY.

Práva organizovaného sympatizanta Strany soukromníků České republiky:

- být pravidelně informován o činnosti strany, jejich usneseníh, záměrech a zúčastnit se diskuze nad tématy s hlasem poradním;
- možnost ucházet se o místo na kandidátce v obecních, krajských, senátních a parlamentních volbách; v místech, kde Strana soukromníků České republiky nemá zatím členy, může sympatizant iniciovat v komunálních volbách vznik kandidátky pod hlavičkou Strany soukromníků České republiky, stát se lídrem kandidátky a po schválení orgány kraje zúčastnit se s podporou Strany soukromníků České republiky komunálních voleb;
- možnost získání kontaktů na členy a sympatizanty Strany soukromníků České republiky a následnou spoluprací s nimi zvýšit svůj obchodní a výrobní potenciál.

Povinnosti organizovaného sympatizanta:

- hájit politický směr Strany soukromníků České republiky;
- dobře reprezentovat Stranu soukromníků České republiky při objasňování politických záměrů.
-

Zasláním daru ve výši 100 Kč na účet číslo 115-39 02 72 02 97/0100 stvrzuje organizovaný sympatizant svůj status na jeden rok.

Datum:

Podpis žadatele

Datum:

Vyjádření krajského orgánu

Datum registrace přihlášky:

Kontakt na tajemnici strany: +420 603 342 483
www.facebook.com/soukromnici www.soukromnici.cz

Sídlo: T. G. Masaryka 24, 534 01 Holic
Republiková kancelář: Revoluční 16, 110 00 Praha 1

REGISTRAČNÍ LIST

člena nebo organizovaného sympatizanta Strany soukromníků České republiky
v Obchodní a ekonomické sekci strany

Titul, jméno, příjmení	Název firmy, OSVČ, majitel, jednatel

Sídlo firmy – telefon, email, web	Počet „poboček“ včetně obce či města, ve kterém působí

Předmět podnikání	Nabídka zboží, služeb, obch. spolupráce

Komentář

Založení **Obchodní a ekonomické sekce Strany soukromníků České republiky** bylo schváleno Rozšířeným předsednictvem strany **28. 5 2020**. Základní myšlenkou je to, aby náš člen nebo organizovaný sympatizant např. z Ostravy, Prahy, Karlových Varů věděl, čím se zabývá jeho stranický kolega z Břeclavi, Uherského Hradiště, Liberce atd.

Jsem přesvědčen, že **tato základní informace** může být počátečním impulzem k obchodní nebo jiné spolupráci mezi našimi lidmi. **A to vše při plném vědomí, že politická strana nesmí ze zákona podnikat. Ale může svým členům poskytnout i takový druh servisu!!!** Soukromník, který se rozhodne vstoupit do politiky, musí také vydělávat peníze. A k tomu je každý kontakt dobrý. **Po prvních 15 zájemcích z našich řad připravíme databázi a uvidíme, jak dále.** Naši předkové z Československé strany živnostensko-obchodnické středostavovské mezi sebou velmi čile obchodovali. I když neměli internet, věděli o sobě. Vzal jsem na sebe dobrovolně zodpovědnost za tento pokus. **Prosím o Vaše připomínky a návrhy.** Více hlav více ví.

Rudolf Baránek

